

El llenguatge

Afectar els interessos

23/V/1979

Vivim en un món d'influències mútues, d'efectes recíprocs i continus. Unes coses afecten les altres, o afecten les persones, o bé són les persones que afecten les coses o les altres persones. Es així, per tant, que podem trobar a cada moment, en tota mena de textos, el verb *afectar*, en frases en les quals s'indica qui o què exerceix l'acció que denota i qui o què rep o experimenta aquesta acció: és a dir, el seu complement directe. Però no tots els qui escriuen aquestes frases tenen en compte que es tracta realment d'un complement directe, el qual, en català, llevat de casos molt excepcionals, s'ha d'introduir sense la preposició *a*, tant si es tracta d'un complement de designació personal com no, és a dir, tant si designa una persona com una cosa. Els qui en aquest punt calquen la sintaxi del castellà, i no se saben desempal·lar d'aquesta subordinació —gairebé diríem que s'hi neguen, vista la seva inconcebible obstinació—, solen introduir amb la preposició *a* els complements directes de designació personal, però amb algun cas, com amb el verb *afectar*, estenen aquesta impropietat sintàctica a aquells que designen una cosa. En frases tan diverses com *Això afecta els interessos de tothom*, *Això no afecta els partits*, *Aquest fet afectarà la seva decisió*, *Res no va afectar els delegats*, *L'especulació afecta les zones turístiques*, *El resultat no va afectar el president*, *El seu discurs pot afectar l'equilibri existent*, cal prescindir, contràriament al que molts semblen creure, de la preposició *a* introduint el complement del verb.

Hem parlat de resistència a deseixir-se de la influència d'aquesta particularitat sintàctica del castellà que podem observar en alguns publicidistes. Alguns d'ells ens permeten de formar, sense gens d'esforç, una autèntica antologia d'exemples d'aquest calc sintàctic: fer emmudir «a» uns homes, rebre «als» seguidors, felicitar «a» la regidora, acusar «als» centristes, perjudicar «al» productor, «al» consumidor, animar «a» aquells sectors, atacar «als» partits, destituir «al» ministre, fer fugir «als» delinqüents, resistir «a» l'invasor, deixar passar «a» quatre autocars, fer felic «al» ooble, convidar «a» un conseller... Més tosuderia, ja no es pot demanar.

Albert Jane